

Ουεσος

ΝΕΑΝΙΚΟ & ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ "ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ"
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2014

76

> Περιεχόμενα

«Χριστός επί γης, υψώθητε»	115
Σε αναμονή του Μεσσία	116
Μπροστά στη φάτνη του Χριστού	117
Είσαι πραγματικά ελεύθερος;	118-119
Δελτίο Ειδήσεων	120-121
Φιλολογική Γωνιά	122-123
Εκδηλώσεις Χαράς & Δημιουργίας	124-125
Ο Άγγελος που απόμεινε στη γη (Δίηγημα)	126-128
Δεύτε ιδωμεν πιστοί (Ποίημα)	129
Ξερόγλωσσες σελίδες:	
Facebook: Vous êtes pour ou contre?	130
Le Parole Disegnate	131
Οι Σπίτες του «ΠΥΡΣΟΥ»	132
Περιεχόμενα θου τόμου Πυρσού 2014	133-135

«Χριστός επί γης, υψώθητε»

Αγαπητοί Φίλοι,

Γεννιέται και φέτος ο Χριστός στη γη μας. Αν τότε, που τόσο ταπεινά κι αθόρυβα μπήκε στην ιστορία και τη ζωή των ανθρώπων, μόνο εκείνοι που θέλησαν ένωσαν την παρουσία Του ανάμεσά τους, πολύ περισσότερο σήμερα. Αν ξαναρχόταν με παρόμοιο τρόπο, θα αποτελούσε και πάλι την πλέον ασήμαντη πτυχή της καθημερινότητάς μας. Ο άνθρωπος, απορροφημένος από τον αγώνα για επιβίωση, βυθισμένος στις πλέον ματαιόδοξες τεχνοκρατούμενες ιδέες του, θεοποιώντας τη λογική, την ύλη, τα επιτεύγματά του, θα απαξίωνε τη μορφή Του, τη διδαχή Του, το παράδειγμά Του.

Ναι, αυτό θα γινόταν ιδιαίτερα σήμερα, την εποχή της ηθικής, της πνευματικής, αλλά και της οικονομικής κρίσης, που δυστυχώς περισσότερο η τελευταία απασχολεί τον σύγχρονο άνθρωπο.

Κι όμως, για όλους όσοι ανά τους αιώνες Τον υποδέχτηκαν ολόθυμα, αποτέλεσε αναμφισβήτητη αιτία ανόρθωσης της ζωής τους, αιτία σωτηρίας. Ο Γρηγόριος ο θεολόγος, μέγας πατέρας και οικουμενικός δίδασκαλος, διακήρυττε: «Χριστός γεννάται, δοξάσατε..., Χριστός επί γης, υψώθητε».

Ξεχειλίζει από δοξολογική διάθεση ο λόγος του ι. Πατρός της Εκκλησίας μας, που πλήρωσε τα στεγνωμένα χείλη και κυρίως τις καρδιές των πιστών όλων των επόμενων χριστιανικών αιώνων με πίστη και λατρεία. Αλλά και πολύ νωρίτερα η παράδοση της Εκκλησίας σφραγίστηκε από την βεβαία ελπίδα για τον υψηλό προορισμό του ανθρώπου, διατυπωμένη από έναν από τους κορυφαίους θεολόγους της Α' Οικουμενικής Συνόδου, τον Μ. Αθανάσιο: «Ο Λόγος εννθρώπησε, ίνα ημείς θεοποιηθώμεν». Ο Υιός δηλ. και Λόγος του Θεού έγινε μικρός άνθρωπος, έγινε δούλος, για να γίνουμε εμείς κατά χάριν θεοί, να ανεβούμε πολύ ψηλά, στα δεξιά του Υψίστου Θεού.

Όταν λοιπόν, φίλοι μου, ο κοϊκός άνθρωπος ακούει προσεκτικά τη διδαχή της Εκκλησίας μας, ακόμα και σήμερα γεμίζει με πόθο και οραματίζεται σαν άλλος Ιακώβ την κλίμακα, την κλίμακα των αρετών, και αγωνίζεται να ανέβει, για να μεταμορφωθεί, να αξιωθεί να ζήσει ως ουράνιος άνθρωπος. Η καρδιά του πάλλεται από συγκίνηση κάθε φορά που η Εκκλησία μας προτρέπει: «Τα άνω ζητείτε, τα άνω φρονείτε, μη τα επί της γης» και «άνω σχώμεν τας καρδιάς».

Μαθαίνει να ταπεινώνεται με τη μετάνοια και να υψώνεται από τον πανάγαθο Θεό. Κάνει την καρδιά του φάτνη για τον Χριστό κι Εκείνος του ετοιμάζει θρόνο να συμβασιλεύσει στην ουράνια βασιλεία Του. Εργάζεται φιλόνηρα προς τον συνάνθρωπο και ζει αιώνια ως θεάνθρωπος.

Ας ζήσουμε, λοιπόν, κι εμείς τα φεινά Χριστούγεννα έντονα, χριστιανικά, όπως ακριβώς προτρέπει ο ποιητής να είναι ολόκληρη η ζωή μας:

Ψηλά οι καρδιές κι η σκέψη όλο φλόγα,
για μας ο ουρανός φεγγοβολά.
Στα ύψη μπρος πετάτε, παλικάρια,
στα ύψη, στα αιθέρια μπρος, παιδιά.

Ευδοχημένα Χριστούγεννα!

ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

«Αί άγγελικαί προπορεύεσθε
Δυνάμεις,
οί έν Βηθλεέμ έτοιμάσατε τήν
φάτνην»

(Προεόρτιος ύμνος Χριστουγέννων)

Η Δ/ση των Εκπαιδευτηρίων μας & ο Σύλλογος Διδασκόντων εύχεται ολόψυχα στους μαθητές, τους γονείς & κηδεμόνες τους και σε όλους τους αναγνώστες μας να γιορτάσουν το άγιο Δωδεκαήμερο με χαρά, υγεία & πνευματική ανάταση.

Ξε αναμονήν του Μεσσία...

Ο κόσμος έχει γίνει μουντός, θλιβερός και μίζερος. Όπου κι αν γυρίσω το βλέμμα, έχω πάντα την ίδια αίσθηση: οι γειτονιές, τα σπίτια, οι άνθρωποι, όλα είναι μουντά και γκρίζα...

Νιώθω μια βαθιά μελαγχολία να με τυλίγει. Μόνο μια απαντοχή υπάρχει: ο ερχομός του Μεσσία. Τον περιμένουμε να έρθει, όμως δεν ετοιμάζουμε τις καρδιές μας για να Τον δεχτούμε. Μια φωνή βροντοφωνάζει μέσα στην έρημο: «Μετανοείτε... μετανοείτε...», μα ο κόσμος μένει βουβός. Λες κι έχει κλείσει ερμητικά τ' αυτιά του. Συνεχίζει να ζει στην αμαρτία, μέσα σ' αυτή την ατέλειωτη κόλαση.

Μέσα στην κόλαση ο ύπιστος θεός, η Αγάπη, κατεβαίνει και σαρκώνεται. Ο άυλος και άναρχος θεός γεννιέται από την Παρθένο. Αδιανόητο για πολλούς!

Ο θεάνθρωπος γεννιέται ντυμένος την ταπείνωση. Ντύνεται την φθαρτή ανθρώπινη σάρκα, αποκτά την ανθρώπινη φύση. Κλαίει, χαμογελάει, πεινάει, πονάει. Είναι τέλειος θεός και τέλειος άνθρωπος. Η αμαρτία Τον αποστρέφεται... Το σκοτάδι δεν αντέχει στο φως των ματιών Του...

Το αστέρι λάμπει ακόμα στον ουρανό... Μα οι άνθρωποι δεν το βλέπουν. Είναι απορροφημένοι από την καθημερινότητα. Ο αγώνας για την ικανοποίηση των αναγκών και των επιθυμιών δεν τους αφήνει χρόνο γι' αυτά...

Ο Χριστός γεννήθηκε, μεγάλωσε, θαυματούργησε, θυσιάστηκε γι' αυτούς κι εκείνοι συνεχίζουν να αγνοούν. Ο Χριστός δεν ήρθε να μας σώσει από τη δουλεία του εχθρικού λαού αλλά από τη δουλεία της αμαρτίας και του θανάτου. Ήρθε και δίδαξε την άλλη ζωή, την αληθινή, την αιώνια, και μας δίδαξε πώς να την αποκτήσουμε. Μας έδειξε πώς να προσευχόμαστε και διόρθωσε τη λάθος ερμηνεία του Νόμου. Θεράπευσε αρρώστους και ανέστησε νεκρούς. Δίδαξε την αγάπη. Και πίστεψαν, πίστεψαν πολλοί, που

όμως ήταν οι λίγοι...

Η διδασκαλία Του ρίζωσε στις ψυχές των Αποστόλων. Κι εκείνοι εξαπλώθηκαν στα πέρατα της γης και μίλησαν. Μίλησαν και θυσιάστηκαν γι' αυτό που είδαν ως το σημαντικότερο, το ιερότερο, το τελειότερο. Και πάλι πολλοί πίστεψαν κι ο κόσμος φωτίστηκε... Αλλά και πάλι αυτοί ήταν οι λίγοι... Ο Χριστός και η διδασκαλία Του σκύνωσαν στις ψυχές των ανθρώπων και συγκροτήθηκε η Εκκλησία, το καταφύγιο των πιστών. Και να, αναδείχτηκε η στρατιά των πρώτων μαρτύρων, των πρώτων ομολογητών της πίστης! Και σιγά σιγά έγιναν πολλοί, αμέτρητοι οι πιστοί και οι μάρτυρες. Και φώτισαν τον κόσμο!

Πέρασε πολύς καιρός. Σταμάτησαν οι άνθρωποι να δέχονται πιέσεις για την πίστη τους. Άρχισαν να ξεχνάνε τον θεό... Η Εκκλησία άρχισε να κλυδωνίζεται. Εμείς οι πιστοί, ναι, εμείς πρέπει να κρατήσουμε την πίστη αλώβητη, στερεωμένη.

Τώρα που ο κόσμος πορεύεται στην καταστροφή του, τώρα που οι διαφορές λύνονται με πόλεμο, τώρα θα έρθει και πάλι ο Χριστός. Κι αυτά τα Χριστούγεννα θα χτυπήσει την πόρτα της ψυχής μας. Εμείς ας γίνουμε οι νέοι Απόστολοι, οι νέοι μάρτυρες της Εκκλησίας Του. Κι αυτή τη φορά ας είναι πολλοί αυτοί που θα πιστέψουν.

Ας είναι οι περιβεσσότεροι εκείνοι που φέτος θα δουν τ' Αστέρι!...

Αδ. Τσουρουφλή, Α' Λυκείου

Μπροστά στη φάτνη του Χριστού

Ήρθε επιτέλους η μέρα που θα βρεθώ μπροστά στη φάτνη του Χριστού!

Θ' αντικρίσω τον Βασιλιά των ουρανών, ολόκληρου του κόσμου! Ταξίδεψα τόσους μήνες, ακολουθώντας το λαμπρό Του αστέρι. Μια απροσμέτρητη χαρά με κατακλύζει τώρα που φτάνω κοντά Του. Νιώθω την καρδιά μου να φτερουγίζει, σαν να θέλει να πεταχτεί έξω, να πέσει στα πόδια Του και να Τον προσκυνήσει!

Και, να! Βρίσκομαι πια μπροστά Του. Ένα ιλαρό φως λούζει τα πάντα γύρω και στην ψυχή μου απλώνεται μια υπερκόσμια χαλάρωση και ζεστασιά. Προσκυνώ το θείο Βρέφος και, καθώς σηκώνω πάνω Του τα μάτια μου, το βλέπω τόσο όμορφο, τόσο λαμπρό! Ποτέ δεν έχω ξαναδεί τέτοιο μωρό. Μα κι η Μητέρα Του, λάμπει κι αυτή. Είναι τόσο γλυκιά, τόσο στοργική! Τη νιώθω σαν να είναι και δική μου μητέρα.

Εκεί μπροστά αφήνω το δώρο μου, ένα ταπεινό στρωσίδι. Για να ζεσταίνεται μέσα στο κρύο, όπως με ζέσταινε κι Εκείνος σ' όλη τη διάρκεια της πορείας μου για να Τον βρω. Αυτό που προσφέρω είναι ένα τίποτα για έναν Βασιλιά. Μα το Βρέφος κι οι γονείς του δείχνουν τόσο χαρούμενοι, που νιώθω την καρδιά μου να πλημμυρίζει από χαρά κι ευγνωμοσύνη. Και τότε κάνω κάτι παράτολμο: Ζητώ από τη Μητέρα του να πάρω το Βρέφος στην αγκαλιά μου... Εκείνη δέχεται! Τώρα πια μέσα μου όλα πετάνε! Το Βρέφος με κοιτάει, μου χαμογελάει γλυκά κι εγώ παίρνω θάρρος να του ψιθυρίσω το αίτημά μου: να δίνει φως, υπομονή κι ελπίδα σ' όλους όσους τα χρειάζονται και του τα ζητούν, όπως τα έδωσε και σε μένα, που αξιώθηκα να Τον γνωρίσω...

Δίνω τον μικρό Μεσσία πίσω στη μητέρα του, προσκυνώ και φεύγω.

Στα χείλη μου ανεβαίνουν τα λόγια του προφήτη Συμεών:

«Τώρα πάρε με, τον δούλο σου, Δέσποτα, γιατί είδα τον Σωτήρα, φως που αποκαλύφθηκε στα έθνη και δόξα του λαού σου...»

Χρ. Ανυφαντή, Α' Λυκείου

Είσαι πραγματικά... ελεύθερος;

Πέρα από την ελευθερία της Πατρίδας, την ελευθερία της συνειδήσεως ή την ελευθερία των επιλογών πολλοί άνθρωποι εκλαμβάνουν την ελευθερία ως απαλλαγή από κάθε είδους κανόνες και υποχρεώσεις. Επικαλούνται την ελευθερία για να απαλλαγούν από δεσμεύσεις και καθήκοντα που δημιουργεί η κοινωνική συμβίωση, όπως τα καθήκοντα των γονέων προς τα παιδιά τους, τα καθήκοντα των νέων προς τους μεγαλύτερους, το καθήκον του σεβασμού, της τιμής ή της ευγένειας προς τους άλλους.

«Δεν είμαι ελεύθερος να κάνω ότι θέλω;» ρωτούν κάποιοι από τους σημερινούς νέους και απαιτούν από τους γονείς τους να τους απαλλάξουν από κάθε περιορισμό-έκφραση της φροντίδας και της ανησυχίας τους. Κάποιοι άλλοι αναγνωρίζουν ότι η ελευθερία μου π.χ. να φωνάζω, να κάνω φασαρία, να βάζω στη διαπασών τη μουσική τελειώνει εκεί που αρχίζει η ελευθερία του άλλου για δική του μουσική ή για ησυχία ή για ξεκούραση. Παντελώς ελεύθερος θα ήταν κάποιος σε ένα ερημονήσι ή σε ένα βουνό, όπου θα ζούσε μόνος του

σαν ερημίτης ή σαν αγρίμι, χωρίς περιορισμούς και κανόνες. Η κοινωνική συμβίωση έχει περιορισμούς που δεν στερούν, αλλά αντίθετα στερεώνουν και εξασφαλίζουν την ελευθερία όλων.

Πέρα όμως από ενδόμυχη ανάγκη και δίψα της ψυχής τού ανθρώπου, είναι η ελευθερία απαραίτητο συστατικό της ίδιας της ουσίας, της ψυχής, της ορθής λειτουργίας του ανθρώπου. Η ελευθερία είναι δώρο Θεού στον άνθρωπο. Το δώρο αυτό είναι πράγματι-μαζί με τα άλλα δώρα της Αρχεγόνου Δικαιοσύνης όπως λέγονται, δηλ. το αυτεξούσιο, τη λογική σκέψη, τη δυνατότητα της αθανασίας- τα μεγαλύτερα δώρα του Θεού στον άνθρωπο.

Ο Θεός δίνει την ελευθερία στον άνθρωπο για να μπορεί να επιλέγει το καλό και να μπορεί στη συνέχεια ο Θεός να τον ανταμείβει με τη χαρά του Παραδείσου για την καλή του αυτή επιλογή. Αν η καλοσύνη ήταν υποχρεωτική ή πήγαζε από ένστικτο, όπως συμβαίνει στα ζώα, δε θα άξιζε ανταμοιβής. Όσο όμως κι αν θεωρείται δώρο του Θεού η ελευθερία, δίνεται κάποτε η εντύπωση πως ο ίδιος ο Θεός αίρει

την ελευθερία που έδωσε στο δημιουργημά του, αφού αυτός ο ίδιος βάζει περιορισμούς, δίνει εντολές και υποχρεώσεις στον άνθρωπο και τον τιμωρεί αν τις παραβεί.

Είναι όμως ποτέ δυνατόν να προσφέρει ο Θεός ένα δώρο τόσο πολύτιμο όπως η ελευθερία και από την άλλη μεριά να το παίρνει πίσω; Αυτές οι εντολές, π.χ. το «ου φονεύσεις», «ου κλέψεις», «τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα», δεν είναι περιοριστικές της ελευθερίας του ανθρώπου, αφού άλλωστε μπορεί εύκολα ο άνθρωπος να τις παραβεί.

Οι συνέπειες της αμαρτίας είναι που υποδουλώνουν τον άνθρωπο και του στερούν την πραγματική του ελευθερία και τον κάνουν δυστυχισμένο. Από αυτή τη δυστυχία της αμαρτίας θέλει να μας προφυλάξει ο Θεός με τις εντολές Του, που συνοψίζονται ουσιαστικά όλες σε μία: Αγάπη. Αγάπη και κάνε ό,τι θες. Έχε αγάπη μέσα στην καρδιά σου για όλους και τότε δεν χρειάζεται καμία εντολή. Μόνος σου ούτε θα φονεύσεις, ούτε θα κλέψεις, ούτε άλλο κακό θα κάνεις στους άλλους, αφού τους αγαπάς.

Οι εντολές του Θεού λειτουργούν όπως και τα σήματα της τροχαίας στους δρόμους. Τα σήματα αυτά, που ουσιαστικά δίνουν εντολές όπως σιγά, επικίνδυνη στροφή, στενή γέφυρα, προσοχή, δεν περιορίζουν την ελευθερία μας. Αντιθέτως, προφυλάσσουν και εμάς και τους άλλους οδηγούς από ατυχήματα.

Αν κάποιος πει «είμαι ελεύθερος, δεν δέχομαι περιορισμούς, δεν υπακούω στα σήματα, παίρνω φόρα και πέφτω στο γκρεμό ή στο βράχο», αυτός δεν είναι ελεύθερος, είναι ίσως παρανοϊκός. Έτσι ακριβώς λειτουργούν και οι εντολές του Θεού.

Μας δίνουν παραγγέλματα για να προφυλάξουμε τη ζωή και την ψυχή μας από κινδύνους που μπορεί

να μας προκαλέσουν μόνιμη καταστροφή. Είναι επικίνδυνα επιπόλαιοι αυτός ο οποίος ισχυρίζεται «Είμαι ελεύθερος, θα τα δοκιμάσω όλα και θα επιλέξω μόνος μου ποιο είναι καλό». Η απάντηση σε αυτόν είναι πως, αν δοκιμάσεις μια καταστροφική επιλογή, ένα σάλτο μορτάλε, δεν θα έχεις μετά την ελευθερία επιλογής, γιατί τότε θα έχεις καταστραφεί.

Η πραγματική ελευθερία είναι η δυνατότητα να κάνεις πάντα την πιο συμφέρουσα επιλογή. Την επιλογή που θα διασφαλίζει την ελευθερία και την πρόοδό σου. Γιατί τα πάθη και η αμαρτία σκλαβώνουν τον άνθρωπο και κανείς καπνιστής ή χρήστης ναρκωτικών δεν έχει την ελευθερία επιλογής, παρά μόνο για την πρώτη δοκιμή.

Τις υπόλοιπες επιλογές τις επιβάλλει στη συνέχεια το πάθος, η συνήθεια και η εξάρτηση, όπως ακριβώς συμβαίνει και με την αμαρτία. Πραγματικά ελεύθερος, λοιπόν, είναι αυτός που ασφαρίζεται στον δρόμο του Θεού, σέβεται τον νόμο του Θεού και των ανθρώπων και κρατάει μακριά τις επιλογές που τον οδηγούν σε βέβαιο θάνατο της ψυχής και του σώματος.

για σας τους εθελοντές

ΔΕΛΤΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΟΙ ΞΕΝΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ ΕΞΙΑΣΚΟΥΝ ΤΟΝ ΕΓΚΕΦΑΛΟ

περισσότερο απ' ό,τι το sudoku. Ο εγκέφαλος των ανθρώπων που από μικροί χρειάστηκε να γίνουν

δίγλωσσοι ή πολύγλωσσοι, διαθέτει μεγαλύτερη ικανότητα επεξεργασίας πληροφοριών, σύμφωνα με νέα μελέτη. Οι ερευνητές που έκαναν τη σχετική δημοσίευση στο περιοδικό «Brain and Language» μελέτησαν και συγκρίναν τους εγκεφάλους πολύγλωσσων και μονόγλωσσων εθελοντών. Οι δίγλωσσοι και οι πολύγλωσσοι επέδειξαν καλύτερες επιδόσεις. Ο δίγλωσσος -και ακόμη περισσότερο ο πολύγλωσσος- εγκέφαλος είναι μαθημένος να ενεργοποιεί ταυτόχρονα πολλές γλώσσες και πολλά λεξιλόγια, διαλέγοντας τι θα χρησιμοποιήσει και τι θα αγνοήσει κάθε φορά. Αυτή η διαδικασία εξασκεί συνεχώς τον εγκέφαλο, ακόμη κι αν δεν το συνειδητοποιεί κανείς. Σύμφωνα με τους επιστήμονες, αυτό έχει πρακτικά οφέλη στην καθημερινότητα, π.χ. επιτρέπει στους μαθητές που μιλάνε πάνω από μια γλώσσα να αγνοούν τον θόρυβο στην τάξη τους και έτσι να συγκεντρώνονται καλύτερα σε σχέση με τους μονόγλωσσους συμμαθητές τους. «Ποτέ δεν είναι αργά να μάθει κανείς μια άλλη γλώσσα, ενώ τα οφέλη μπορεί να γίνουν ορατά ακόμη και μετά από ένα μόνο εξάμηνο», πρόσθεσε η ερευνήτρια.

ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΧΟΥΣ, όπως απόσπαση προσοχής, μειωμένη μνήμη και αρνητικότητα, έχουμε βιώσει όλοι.

Αυτό όμως που δεν ξέρουμε όλοι, είναι ότι το άγχος μπορεί να αλλάξει ακόμα και τη φυσιολογία του εγκεφάλου, συρρικνώνοντάς τον. Η κορτιζόλη, η κατεχολίνη ορμόνη του άγχους, μπορεί να συρρικνώσει

σημαντικά ή ακόμα και να ανακόψει την παραγωγή νέων νευρώνων στο τμήμα του εγκεφάλου που ονομάζεται

ιππόκαμπος. Ο ιππόκαμπος είναι κρίσιμης σημασίας για τη μάθηση, τη μνήμη και τη συναισθηματική ρύθμιση. Το χρόνιο στρες μπορεί επίσης να συρρικνώσει τον έσω προμετωπιαίο φλοιό. Αυτό επηρεάζει αρνητικά την ικανότητά μας στη λήψη αποφάσεων, τη μνήμη εργασίας και τον έλεγχο της παρορμητικής συμπεριφοράς. Επίσης μπορεί να επηρεάζει τα βλαστικά κύτταρα και να μπλοκάρει την κοινωνική μας αλληλεπίδραση. Ως αποτέλεσμα, ο εγκέφαλός μας γίνεται λιγότερο ικανός για μάθηση, αποκτούμε μικρότερη μνήμη και γινόμαστε ακόμα πιο επιρρεπείς στο άγχος και στην κατάθλιψη. Επίσης, η κορτιζόλη δημιουργεί αλλαγές, με αποτέλεσμα την αύξηση των αρνητικών συναισθημάτων, όπως ο φόβος, το άγχος και η επιθετικότητα. Τι μπορούμε να κάνουμε για να αποφύγουμε όλα αυτά τα δεινά; Η απάντηση είναι: Να μάθουμε να διαχειριζόμαστε το άγχος μας. Είναι πλέον κι αυτή μια σημαντική δεξιότητα, στην οποία πρέπει να εκπαιδευτούμε...

Ο ΚΟΛΟΜΒΙΑΝΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Luis Soriano βοηθά τα παιδιά της περιοχής La Gloria μεταφέροντας γι' αυτά βιβλία με την κινητή του βιβλιοθήκη.

Την ονομάζει BiblioBurro και το όνομά της προκύπτει από τις λέξεις Biblio, δηλαδή βιβλίο, και Burro, που σημαίνει γαϊδουράκι. Είναι μια «γαϊδουρο-βιβλιοθήκη» και λέγεται έτσι γιατί ταξιδεύει πάνω σε δύο γαϊδουράκια, τον Άλφα και τον Βήτα, που μεταφέρουν κάθε εβδομάδα τον Luis και τα περίπου 120 βιβλία του μέχρι και έντεκα χιλιόμετρα μακριά, προκειμένου να τροφοδοτηθούν τα παιδιά των γύρω περιοχών με βιβλία. Αυτό μεταφράζεται ως και 8 ώρες ημερησίως. Ο Soriano ξεκίνησε αυτό το εγχείρημα δέκα χρόνια πριν, για να βοηθήσει τους μαθητές του να ολοκληρώνουν τις εργασίες τους, μιας και δεν είχαν βιβλία στο σπίτι. «Η βιβλιοθήκη αυτή πολεμά την άγνοια του αγρότη», όπως λέω. Με τα βιβλία τα παιδιά διδάσκονται τα δικαιώματά τους, τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις τους», λέει ο Soriano. Η βιβλιοθήκη του Soriano καταλαμβάνει σχεδόν όλο του το σπίτι. 3.500 βιβλία βρίσκονται στοιβαγμένα σε κουτιά, ενώ κάποια έχουν πάει σε φιλικά σπίτια για να μείνει λίγος χώρος και για τον ίδιο. Τον Ιούνιο του 2012 ο Soriano αναγκάστηκε

να υποστεί ακρωτηριασμό στο ένα του πόδι, ύστερα από ένα ατύχημα που είχε με τα γαϊδουράκια του.

Επανήλθε τον Ιανουάριο του 2013 και έκτοτε συνεχίζει με αφοσίωση το ωφέλιμο έργο του.

ΚΙΝΗΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ.

Λέγεται Bibliomotocarro και είναι ένα τρίκυκλο σε σχήμα σπιτιού, με οροφή από κεραμίδια και καμινάδα, που ταξιδεύει γεμισμένο με βιβλία και πηγαίνει όπου υπάρχουν πιτσιρικάκια αλλά όχι δημόσιες βιβλιοθήκες. Η ιδέα και εφαρμογή είναι ενός συνταξιούχου δασκάλου, του Antonio La Cava, ο οποίος γυρνά με το τρίκυκλο όλη την Ιταλική επαρχία. Τα παιδιά της Basilicata τον έχουν μάθει και τον περιμένουν κάθε Σάββατο στους δρόμους. «Τα βιβλία εξαφανίζονται αμέσως», λέει ο La Cava ο οποίος πριν να φύγει καβάλα στο σπιτάκι του, μοιράζεται με τους μικρούς του φίλους τη Λευκή Βίβλο: τα παιδιά ξεκινούν να γράφουν ιστορίες οι οποίες συνεχίζονται από τα παιδιά του επόμενου χωριού. Φέτος η Bibliomotocarro ήταν και στη Διεθνή Έκθεση Βιβλίου στο Τορίνο, με εκδόσεις της Lucania. Ο La Cava σκοπεύει να εξελίξει κι άλλο το έργο του. Επόμενος στόχος είναι να προωθήσει την ανάγνωση στις φυλακές ανηλίκων αλλά και να συνδέσει τα βιβλία με τη μουσική, μέσω μιας μπάντας...

ΑΣΤΕΓΟΥΣ ΒΟΗΘΟΥΝ ΔΥΟ ΕΙΚΟΣΑΧΡΟΝΟΙ,

εφευρετικοί -όπως φαίνεται- στην άσκηση του καλού. Παρατήρησαν ότι τους ανθρώπους που δεν έχουν σπίτι τους ταλαιπωρούν πολύ τα θέματα υγιεινής. Έτσι, βρήκαν μια λύση για ένα από αυτά: εξόπλισαν ένα φορτηγάκι με δύο πλυντήρια και μια γεννήτρια και δίνουν την ευκαιρία σε όσους ζουν στον δρόμο να καθαρίσουν τα ρούχα τους. Οι δημιουργοί του Orange Sky Laundry Project, Lucas Patchett και Nickolas Marchesi, ξεκίνησαν με ένα παλιό βαν. Με τη βοήθεια δωρεών κατάφεραν να εξασφαλίσουν δύο πλυντήρια και στεγνωτήρια κι έτσι μπορούν να πλένουν 20 κιλά ρούχων την ώρα. Το έργο τους ξεκίνησε στην Αυστραλία δοκιμαστικά τον Ιούλιο και το επιτελούν 5 μέρες της εβδομάδας. «Είναι ένα προνόμιο που πολλοί από εμάς θεωρούμε δεδομένο. Πολλοί άνθρωποι που ζουν στους δρόμους έπλυναν τα ρούχα και τις κουβέρτες τους για πρώτη φορά», λένε οι ίδιοι.

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΚΩΝ ΣΠΙΤΙΩΝ

είναι μια νέα γειτονιά στην πρωτεύουσα του Ουισκόνσιν, στο Μάντισον, που φτιάχτηκε για να στεγάσει ανθρώπους που ζουν στον δρόμο. Η κοινότητα είναι αποτέλεσμα της συνεργασίας ενός κινήματος ακτιβιστών και των άστεγων, που έχτισαν μαζί τα τρία πρώτα σπίτια από ανακυκλώσιμα υλικά. Συνολικά θα κατασκευαστούν εννέα σε αυτή τη γειτονιά, ενώ τα μελλοντικά σχέδια προβλέπουν προσθήκη ατομικού μπάνιου, κοινόχρηστης κουζίνας, πλυσταριού και κήπου. Η θαυμάσια αυτή μικρή κοινότητα είναι εντελώς αυτόνομη: χρηματοδοτείται από την τοπική συλλογικότητα των άστεγων. Το έργο είναι ένα θαυμάσιο παράδειγμα αλληλεγγύης και λειτουργικότητας. Μακάρι να εξαπλωθεί και σε άλλες τοπικές κοινότητες σε όλο τον κόσμο!

Η ΕΥΡΩΠΗ ΕΚΑΝΕ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΑΡΧΗ

στην εξερεύνηση του διαστήματος, πεδίο όπου κυριαρχούσαν μόνο οι ΗΠΑ και η Ρωσία και τελευταία και η Κίνα. Ενθουσιασμός επικρατεί τις μέρες αυτές στο Ευρωπαϊκό Κέντρο Διαστημικών Επιχειρήσεων (που βρίσκεται στο Ντάρμστατ της Γερμανίας), καθώς η πρώτη του αποστολή προχωρεί με επιτυχία. Πρόκειται για την προσεδάφιση του ρομποτικού σκάφους «Φίλαι» στον κομήτη Tchouï (67P/Churyumov-Gerasimenko). Το εγχείρημα διήρκεσε επτά ώρες. Η προσεδάφιση του σκάφους έγινε σε μία περιοχή που θεωρείται ως το λιγότερο επικίνδυνο σημείο του παγωμένου κομήτη, ο οποίος έχει σχήμα πάπιας. Για την αποστολή έχουν συνεργαστεί μέχρι τώρα 14 ευρωπαϊκές χώρες, πάνω από 50 εταιρείες και η αμερικανική NASA, ενώ το κόστος της αποστολής έχει ξεπεράσει τα 1,3 δισ. ευρώ. Εάν όλα πάνε καλά, θα ξεπεραστούν όλα τα τεχνικά ρίσκα του εγχειρήματος κι έτσι ο Philae και τα 10 όργανα που μεταφέρει θα αρχίσουν τις επιστημονικές έρευνες επί του εδάφους του κομήτη. Το μικρό ρομπότ θα λειτουργεί μέχρι τον Μάρτιο και είναι καταδικασμένο να πεθάνει από τη ζέστη όταν ο Tchouï θα πλησιάσει τον Ήλιο.

Ο δεινός σας ρεπόρτερ

Φιλολογική γωνιά

● Μια ...αξέχαστη εμπειρία

Τα περασμένα Χριστούγεννα έζησα μια πραγματικά αξέχαστη εμπειρία.

Κάναμε με την οικογένειά μου εκδρομή στο χιονοδρομικό κέντρο του Μαίναλου. Είχαμε νοικιάσει σανίδες για κατάβαση πάνω στο χιόνι. Η προσμονή μου ήταν μεγάλη! Όταν επιτέλους έφτασε η σειρά μου, ανέβηκα στην αφετηρία και άρχισα χωρίς καθυστέρηση να γλιστρώ στο χιονισμένο λόφο σαν αστραπή. Η διαδρομή ήταν απολαυστική...

Δυστυχώς όμως, σε κάποια στιγμή συνάντησα μπροστά μου ένα ύψωμα. Φοβήθηκα και προσπάθησα να σταματήσω. Αλλά μάταια. Στάθηκε αδύνατον! Έτσι, έκλεισα τα μάτια μου και μετά από λίγο βρέθηκα ξαπλωμένη φαρδιά πλατιά πάνω στο χιόνι, ενώ η σανίδα μου συνέχιζε την πορεία μόνη της!...

Όλοι γελούσαν μαζί μου, ενώ αντίθετα έδιναν συγχαρητήρια στη σανίδα, που κατέληξε στον προορισμό της!...

Κατερίνα Γεωργιάδου, Α΄ Γυμνασίου

● Ποια συναισθήματα γεννά μέσα μας η γιορτή των Χριστουγέννων;

Τα Χριστούγεννα είναι γιορτή χαράς και αγάπης. Οι άνθρωποι την γιορτάζουμε με πολύ διαφορετικά συναισθήματα και διαφορετικές σκέψεις. Ειδικά στις μέρες μας, οι περισσότεροι δίνουν έμφαση στην υλική πλευρά της γιορτής, στερώντας της το υψηλό, πνευματικό νόημά της.

Προσωπικά κάθε χρόνο τα Χριστούγεννα γεννούν μέσα μου μια αίσθηση γλυκιάς προσμονής και συγκίνησης για τον ερχομό του Χριστού στον κόσμο, που ταπεινώθηκε κι έγινε άνθρωπος για τη δική μας σωτηρία. Γεννήθηκε απλά και ήσυχια μέσα σε μια φάτνη κι όχι σαν ένας μεγαλοπρεπής δυσπρόσιτος βασιλιάς που όλοι περίμεναν. Γι' αυτό τα Χριστούγεννα είναι μια γιορτή αγάπης και ελεημοσύνης προς τους συνανθρώπους μας. Είναι η εποχή που ανοίγουμε τις καρδιές μας ο ένας στον άλλο, προσπαθώντας να χωρέσουμε μέσα μας τον κάθε άνθρωπο, και τον εχθρό μας, όπως έκανε ο Χριστός για μας.

Είναι μια ευκαιρία να στρέψουμε το βλέμμα μας ψηλά στον ουρανό αλλά και βαθιά στην ψυχή μας.

Παν. Κουρκουλιώτη, Β΄ Λυκείου

Πρωταγωνιστή στο επίκαιρο αυτό έργο της η συγγραφέας βάζει ένα παιδί που ποτέ δεν είχε νιώσει το χάδι της μπτέρας ούτε τα τρυφερά λόγια του πατέρα. Η έλλειψη αυτή το κάνει να πιστεύει πως ο κόσμος είναι άσχημος, σκληρός και βίαιος. Έτσι, το παιδί καταλήγει στο συμπέρασμα πως μόνος τρόπος για να επιβιώσει είναι να γίνει κι αυτό όπως οι άλλοι.

Ένα βράδυ, καθώς γυρνά στο σταύλο όπου ζει, βλέπει εκεί μια γυναίκα με τον άνδρα της και το μωρό της, που μόλις έχει γεννηθεί. Τη στιγμή που μέσα στο σκοτάδι αντικρίζει τα μάτια της, νιώθει ότι κάτι αλλάζει μέσα του. Νιώθει να το τυλίγει μια πρωτόγνωρη ζεστασιά κι

ασφάλεια. Νιώθει πως εκεί, μπροστά στους επισκέπτες του, δεν χρειάζεται να φέρεται με κακία και μίσος.

Πλησιάζει τη γυναίκα και η γαλήνη της διαπερνά την ψυχή του και την κατακλύζει. Ψάχνει τότε να βρει ένα τρόπο να βοηθήσει το νεογέννητο. Του προσφέρει το δικό του στρώμα, τα δικά του σκεπάσματα. Και τότε νιώθει μέσα του αυτό που δεν είχε: νιώθει ότι βρήκε πια ανθρώπους που το αγαπούν, νιώθει τον θεό κοντά του, Πατέρα του, νιώθει ότι βρήκε οικογένεια...

Βασιλική Ζερβού, Γ΄ Γυμνασίου

«Το βλοημένο μαντρί» του Φώτη Κόντογλου

Στο κείμενο του Φώτη Κόντογλου ο Άγιος Βασίλειος εμφανίζεται ως γέροντας καλόγερος.

Κάθε χρόνο, την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, γυρίζει όλο τον κόσμο και χτυπά με το ραβδί του τις πόρτες πλουσίων και φτωχών. Ψάχνει να βρει καθαρές καρδιές να τον δεχτούν, αλλά αυτό είναι τόσο δύσκολο! Έτσι όπως είναι ντυμένος με παλιόρουχα, φορώντας χοντροπάπουτσα και κρατώντας στον ώμο του ένα παλιό ταγάρι, όλοι τον περνούν για ζητιάνο και τον περιφρονούν και τον αποδιώχνουν.

Μετά από μεγάλη κι αποκαρδιωτική διαδρομή, περνά από το μαντρί του Γιάννη του τσοπάνη. Αυτός τον καλοδέχεται. Τον μπάζει στην καλύβα του και φωνάζει στη γυναίκα του να περιποιηθεί τον ξένο τους.

Ο Άγιος δίνει την ευλογία του στην οικογένεια του Γιάννη και σ' όλο του το βιος. Περνά τη νύχτα εκεί και την άλλη μέρα ξημερώνοντας σηκώνονται να λειτουργηθούν. Το καλύβι του Γιάννη λάμπει σαν παλάτι.

Ο Άγιος ψάλλει με τη μελωδική και κατασκευτική φωνή του. Κι όταν τελειώνουν τα γράμματα της ημέρας

κάθονται να φάνε. Ευλογημένο και το τραπέζι.

Η γυναίκα φέρνει τη βασιλόπιτα. Ο Άγιος ονοματίζει και κόβει τα κομμάτια. Μα δεν λέει «του Αγίου Βασιλείου». Μόνο στο τέλος κόβει κομμάτι για τον εαυτό του λέγοντας με απλότητα «του δούλου του θεού Βασιλείου». Ο Γιάννης τον «μαλώνει»: «Δεν έκοψες για την αγιωσύνη σου», του λέει. «Έκοψα, ευλογημένε», του απαντά ο Άγιος. Μα ο Γιάννης δεν καταλαβαίνει και με παιδική αφέλεια αναρωτιέται: «Ποιος ξέρει τάχα σε ποια παλάτια να γυρίζει απόψε ο Άγιος Βασίλειος! Σίγουρα επισκέπτεται τους πλούσιους, που είναι αναμάρτητοι, αφού τα έχουν όλα, ενώ οι φτωχοί ζουν στην αμαρτία, αφού δεν έχουν τίποτα...». Τότε ο Άγιος δακρύζει και εκφωνεί τη γνωστή ευχή του παραλλαγμένη:

-Κύριε ο θεός μου, ξέρεις ότι ο δούλος σου Ιωάννης ο απλός είναι άγιος και ικανός να κατοικήσει μαζί του, γιατί είναι σαν τα νήπια και σ' αυτούς τους ανθρώπους ανήκει η βασιλεία των ουρανών...

Κωνσταντίνα Μωραϊτή, Α΄ Λυκείου

εκδηλώσεις χαράς και δημιουργίας

Τον **αγιασμό** της νέας σχολικής χρονιάς τέλεσε ο **Σεβ. Μητροπολίτης Κορίνθου**, ο οποίος μας τίμησε με την παρουσία του και φέτος. Ο Σεβασμιώτατος μας απύθνησε μέσα από τον θησαυρό της καρδιάς του εποικοδομητικές πατρικές συμβουλές που μας βοηθούν στη δύσκολη πορεία μας στους δρόμους της γνώσης αλλά και της πνευματικής καλλιέργειας, που και οι δύο απαιτούν πολύ αγώνα...

Η πρώτη **εκδρομή** της σχολικής χρονιάς πραγματοποιήθηκε στο **Ναύπλιο**. Ξεκινήσαμε με επίσκεψη στον Σεβασμ.

Μητροπολίτη Αργολίδος κ.κ. Νεκτάριο, ο οποίος μας υποδέχτηκε με πολλή αγάπη. Έχοντας εντυπώσει βαθιά στον βίο και το έργο του νεοφανούς αγίου Λουκά, Αρχιεπισκόπου Κριμαίας του ιατρού, μας μετέφερε, με απλότητα και ζωντάνια, πολλά ωφέλιμα γεγονότα και διδάγματα, απάντησε σε απορίες μας και στο τέλος δώρισε σε όλους μας ανεξαιρέτως ενδιαφέροντα βιβλία νεανικού περιεχομένου.

Ιδιαίτερη συγκίνηση νιώσαμε όταν -λίγο πριν φύγουμε- μας παρέθεσε και προσκυνήσαμε σε ειδική θήκη τεμάχιο της άφθορης καρδιάς του Αγίου, δωρεά από την εκκλησία της Κριμαίας. Στη συνέχεια επισκεφτήκαμε το **Παλαμήδι**, στο οποίο μας ξενάγησε φιλόλογος καθηγητής μας, και κατεβήκαμε και τα 857 σκαλιά του! Τελευταίος προορισμός μας ο ι. Ναός του Αγ. Σπυρίδωνος, έξω από τον οποίο δολοφονήθηκε άδικα ο πρώτος κυβερνήτης Ιωάννης Καποδίστριας. Τον χρόνο που απέμεινε αφιερώσαμε σε βόλτα στην πόλη, όπου και δοκιμάσαμε νόστιμες τοπικές γεύσεις...

Η Δευτέρα 6 Οκτωβρίου ορίστηκε φέτος ως **ημέρα Αθλητισμού**. Στο Σχολείο μας παρακολουθήσαμε ενδιαφέρουσα σχετική ενημέρωση και στη συνέχεια διοργανώσαμε πρωταθλήματα μπάσκετ, βόλεϊ, άλματος εις μήκος, αγώνα ταχύτητας κ.ά. στα οποία συμμετείχαμε με ενθουσιασμό και ικανοποίηση.

Την ημέρα μνήμης του Αγ. Ιακώβου του Αλφαίου μάς δόθηκε η ευκαιρία του κοινού **εκκλήσιασμού**. Όλη η σχολική μας κοινότητα μαζί συμμετείχαμε στη θ. Λειτουργία, κατά την οποία προσευχηθήκαμε και πολλοί πήραμε μέσα μας τα Άχραντα Μυστήρια.

Το χρονικό του **1940** επιμελήθηκαν καθηγητές μας και παρουσίασαν συμμαθητές μας, στη γιορτή που πραγματοποιήσαμε κατά την επέτειο της **28ης Οκτωβρίου**. Η παρουσίαση αυτή, που διανθίστηκε εύστοχα με σχετικά τραγούδια από τη χορωδία μας, μας μετέφερε με ενάργεια στη δύσκολη αλλά δοξασμένη αυτή εποχή της ιστορίας μας, μας συγκίνησε και μας δίδαξε...

Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε η επίδοση των αριστείων και των βραβείων στους μαθητές που διακρίθηκαν για την επίδοσή τους. Απονεμήθηκαν επίσης τα διπλώματα των ξένων γλωσσών και των Η/Υ στους επιτυγχόντες μαθητές που την προηγούμενη χρονιά παρακολούθησαν τα ενδοσχολικά φροντιστήρια, καθώς και οι έπαινοι στα μέλη της περσινής Περιβαλλοντικής Ομάδας, για την επιτυχή συμμετοχή τους στο πρόγραμμα. Ευχόμαστε να έχουμε κι άλλες επιτυχίες!

Συντεταγμένοι, χαρούμενοι και σοβαροί όλοι οι μαθητές του Σχολείου μας δώσαμε και φέτος το «παρών» στη **μαθητική παρέλαση** που έγινε στην Κόρινθο για την επέτειο της 28ης Οκτωβρίου. Τιμούμε τη μέρα αυτή και τη ζούμε πάντα ως μια επίσημη, γιορτινή εκδήλωση.

Αποσπάσματα της σχολικής μας γιορτής παρουσιάσαμε το απόγευμα της **28ης Οκτωβρίου** και εκτός σχολείου, στην **Κροκίδειο αίθουσα**, προσκεκλημένοι από την Μητρόπόλį μας. Η εορταστική εκδήλωση άνοιξε με εμπνευσμένη ομιλία από τον θεολόγο κ. Ν. Μετζάκη, που μίλησε με δυναμικό λόγο αλήθειας. Την εκδήλωση παρακολούθησε πολυπληθές κοινό, που κατέκλυσε από νωρίς την αίθουσα.

Οι Παρατηρητές: Ιω. Παλαιτσάκη, Α΄ Λυκείου & Ιω. Πιπή, Α΄ Γυμνασίου

Ο άγγελος που απόμεινε στη γη

της Γαλάτειας Γρηγοριάδου-Σουρέλη

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε στη Γη ένα παιδί. Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε στον ουρανό ένα αγγελάκι. Το παιδί δεν γνώριζε τον άγγελο. Ούτε ο άγγελος ήξερε τίποτε για το παιδί. Το παιδί ζούσε έξω από τη Βηθλεέμ σε ένα χάνι. Ο άγγελος ζούσε το πρωί σε μια ηλιαχτίδα, το βράδυ σε μια ασημένια κλωστή του φεγγαριού. Ο άγγελος ήταν καλός. Καλός σαν άγγελος. Το παιδί ήταν ένα κακό παιδί. Τίποτε άλλο, ένα κακό παιδί. Και οι δύο εργαζόνταν αυτόν τον καιρό πάρα πολύ. Το κακό παιδί με γκρίνια. Ο άγγελος με τραγούδι.

Το παιδί

Το παιδί είχε να υπηρετεί πολύ κόσμο, που έφτανε αυτές τις μέρες στη Βηθλεέμ. Δε σταματούσε από την ώρα που έσαγε ο ήλιος ως αργά τη νύχτα. Πριν λαλήσουν τα κοκόρια, έπιανε τον κουβά και τραβούσε για το πηγάδι. Έπεφτε εύκολα ο κουβάς στο βαθύ πηγάδι, λες και βιαζόταν να ανταμώσει το νερό. Τέντωνε ο κουβάς το σκοινί, γέμιζαν πληγές οι παλάμες του παιδιού, που αγωνιζόταν να τον συγκρατήσει.

Το παιδί φοβάται. Φοβάται, γιατί έχει ακόμα στα πόδια του τα σημάδια, που τα απόκτησε, όταν μια μέρα του έφυγε ο κουβάς από τα χέρια, θύμωσε πολύ το αφεντικό -θυμάται-, τον έδειρε, τον μάτωσε και έμειναν τούτα τα σημάδια. Ο κουβάς γεμάτος είναι βαρύς. Το παιδί ιδρώνει, όπως σιγά σιγά τραβάει προς τα πάνω το σκοινί. Κάθεται λίγο να ξεκουραστεί, κι ύστερα πηγαίνει να πλύνει τις αυλές, να καθαρίσει τα τραπέζια του πανδοχείου, να καθαρίσει την κουζίνα. Φέρνει προσανάμματα και ζύλα από την αυλή, ανάβει τη φωτιά, δουλεύει, δουλεύει. Το αφεντικό έχει ζυπνήσει πια, κατεβαίνει κάτω, γκρινιάζει. Τίποτε δεν του αρέσει από αυτά που κάνει το παιδί. Το παιδί δε μιλάει, έμαθε πια να μη μιλάει. Μόνο κοιτάζει τον ουρανό. Στην αρχή έκλαιγε, μα τώρα σιλήρησε η καρδιά του κι έγινε κακιά. Παίρνει ξανά τον κουβά και τραβάει να ποτίσει τα ζωντανά και να ταΐσει.

Αυτή η ώρα είναι η πιο όμορφη της ημέρας. Κοιτάζει την αγελάδα, που έχει τόσο αγαθά μάτια. Έτσι θα ήταν και τα μάτια της μητέρας του, αν είχε μητέρα. Τρέχει, παίζει με το μοσχάκι, κυνηγιέται με τα κατσιάκια. Να, όπως θα έπαιζε με τα αδέρφια του, αν είχε αδέρφια... Κουβεντιάζει σοβαρά με το άλογο, όπως θα κουβέντιαζε με τον πατέρα του, αν είχε, βέβαια, πατέρα... Γιατί το παιδί δεν έχει κανέναν.

Έχει μόνο την κακία για συντροφιά. Κρεβάτι στο πανδοχείο δεν υπάρχει για το παιδί. Κοιμάται στο στάβλο. Αγκαλιάζει την αγελάδα, χώνει το κεφάλι του κοντά στο άλογο, στριμώχνεται πλάι στο μοσχάκι και στα κατσιάκια. Είναι σαν να έχει οικογένεια. Κι είναι τόσο όμορφο να έχεις οικογένεια!

Τώρα, που έφτασε τόσος κόσμος στη Βηθλεέμ μες στο χειμώνα, μες στο κρύο, το παιδί κουράζεται πολύ. Αργά πηγαίνει για ύπνο, κι ο φόβος του είναι να μην ζυπνήσει τα ζωντανά. Όλα κοιμούνται, όταν φτάνει. Μόνο η αγελάδα το περιμένει, όπως περιμένει πάντα το παιδί της η μητέρα!... Δεν αντέχει το παιδί να γδυθεί, δεν έχει δύναμη να βγάλει τα σαντάλια του. Κουλουριάζεται όπως είναι κι αποκοιμιέται. Και μες στο βαθύ του ύπνο χαίρεται, γιατί κλότσησε ένα άλλο παιδί, γιατί κρυφά άνοιξε την κάνουλα και χύθηκε το κρασί, γιατί έκρυψε τα ρέστα από τη στάμνα που αγόρασε σήμερα, γιατί είπε

ψέματα στο αφεντικό. Κοιμάται αγκαλιά με την κακία του κι ευχαρισιέται.

Ο άγγελος

Το αγγελάκι, πάλι, αυτές τις μέρες δεν προλαβαίνει να κλείσει μάτι. Πάνε τα παιχνίδια που έκανε με τις ηλιαχτίδες, πάνε οι κουβεντούλες του οι βραδινές με τις λεύκες και τις πηγές. Το αγγελάκι, όπως όλοι οι άγγελοι στον ουρανό, ετοιμάζεται για το μεγάλο βράδυ. Το βράδυ που ο Θεός θα γεννηθεί κάτω στη γη. “Τι ευλογημένη είναι η νύχτα!” αναστέναξε ο ήλιος. “Γιατί;” ρώτησε παραξενεμένο το αγγελάκι. “Γιατί θα δει το θαυμαστό μοναδικό αστέρι! Το αστέρι το χριστουγεννιάτικο”.

Το αγγελάκι ήθελε να ακούσει κι άλλα. Του άρεσαν οι ιστορίες που έλεγε ο ήλιος. Μα η ώρα είχε περάσει και τον περίμεναν οι άλλοι άγγελοι στη χορωδία. Μέρες τώρα μάθαιναν τους ύμνους, που θα έλεγαν την Άγια νύχτα. Το αγγελάκι τραγουδούσε γλυκά και, όταν έλεγε το “Δόξα εν υψίστοις Θεώ, και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία”, σταματούσε ακόμα κι ο αγέρας για να το ακούσει. Είχε πραγματικά αγγελική φωνή. Τραγουδούσε κι αναρωτιόταν το αγγελάκι: “Σε ποιο παλάτι θα γεννηθεί, άραγε, ο Κύριος μας; Σε ποια σπουδαία πολιτεία; Τι χρυσές κούνιες τού ετοιμάζουν οι άνθρωποι; Ποιες τεχνήτρες υφαίνουν τώρα τα σιεπάσματα του; Τι μετάξια θα στρώσουν στο κρεβάτι του;”

Είχε αρχίσει να γέρνει ο ήλιος. Οι τελευταίοι ταξιδιώτες έφταναν και τακτοποιούνταν στα σπίτια. Η μικρή πολιτεία της Βηθλεέμ χώρεσε τόσους, που κανείς δε φανταζόταν πως θα χωρούσε. Ούτε κρεβάτι, ούτε σιαμνί δεν έμεινε άδειο. Το παιδί έσερνε τα πόδια του από την κούραση. Τα ματόφυλλά του έκλειναν από τη νύστα. Κουράγιο, σε λίγο θα έρθει η ώρα να ξαποστάσει πλάι στα ζωντανά, στη γωνιά του. Είχε αρχίσει να γέρνει ο ήλιος...

Οι τελευταίοι ταξιδιώτες

Πίσω από τις ελιές φάνηκαν ένας άντρας και μια ετοιμόγεννη γυναίκα. Η γυναίκα ήταν πάνω σε ένα κουρασμένο, κατασκοπισμένο γαϊδουράκι. Ο άντρας κρατούσε έναν μπόγο και το ραβδί του και βασιτιόταν από το ζωντανό. Είχε αρχίσει να γέρνει ο ήλιος, σαν έφτασαν στη Βηθλεέμ ο Ιωσήφ και η Μαρία.

Κι η Βηθλεέμ δεν είχε ούτε σιαμνί ελεύθερο. Είχε αρχίσει να γέρνει ο ήλιος, όταν το αγγελάκι είπε για τελευταία φορά με τη χορωδία των αγγέλων το “Δόξα εν υψίστοις Θεώ, και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία”. Το είπαν τόσο ωραία, που ο ήλιος αργοπόρησε, για να το ακούσει όλο.

Οι άγγελοι της νύχτας είχαν φύγει κιόλας.

Πήγαν να φέρουν το πιο λαμπρό αστέρι, που θα φώτιζε αυτή τη νύχτα. Το αγγελάκι δεν είχε τώρα δουλειά. Έριξε τη ματιά του κάτω στη γη, κι εκεί, σε μια γωνιά της Γης, στη Βηθλεέμ, είδε τους δύο ταξιδιώτες, την Παναγία και τον Ιωσήφ.

“Η μητέρα του Κυρίου και Θεού μου!” μονολόγησε σαστισμένο.

Έψαξε να ιδεί παλάτι εκεί κοντά. Δεν είχε τίποτε. Σπίτια μικρά, φτωχικά, αυτό μόνο είδε. “Κι ο Κύριος μου πού θα γεννηθεί;” αναρωτήθηκε το αγγελάκι. Κατέβηκε πιο κάτω από τις στέγες των σπιτιών, κι άκουσε πως δεν υπήρχε ούτε δωμάτιο, ούτε κρεβάτι για την ετοιμόγεννη Μαρία. Μα όπου νάνα φτάνει το λαμπρό αστέρι! Όπου νάνα θα έρθουν και οι μάγοι! Η ώρα φτάνει που θα φάλουν οι άγγελοι τη Γέννηση

του Θεού! Κατέβηκε ακόμα πιο κάτω το αγγελάκι και ακολούθησε το ζευγάρι μέσα στους σκοτεινούς δρόμους της Βηθλεέμ.

Ο άγγελος και το παιδί

Εκείνη την ώρα αντάμωσαν ο άγγελος και το κακό παιδί. Το παιδί γύριζε κατάκιοπο στο στάβλο, που κοιμόταν. Σήμερα είχε κλέψει κι άλλα τάλιρα από το αφεντικό του και τους ταξιδιώτες. Σε τόση φασαρία ποιος να τον πάρει ειδηση...

Έσπασε κι ένα κιούπι και είπε ψέματα, πως το έσπασε ο άλλος παραγιός. «Καλά», σκέφτηκε το κακό παιδί, «γιατά τα κατάφερα!». Να, πάει τώρα να χωθεί πλάι στα ζωντανά του. Κάνει τόσο κρύο απόψε! Θα ρίξει κι άχυρα πάνω του, να ζεσταθεί λιγάκι.

Από την κούραση περπατάει αργά, λες και σέρνεται στο λασπωμένο δρόμο. Πόσο μακριά είναι ο στάβλος! Αχ, να ήταν πουλί να πέταγε! Κι εκεί, στη σκοτεινιά, σκόνταψε πάνω στους δύο ξένους. Δεν έβλεπε τίποτε, γιατί ο ουρανός δεν είχε ούτε ένα αστέρι. Πώς όμως είδε τόσο καθαρά τα μάτια της γυναίκας;

Ήταν γλυκά, πονετικά και τον κοίταζε κι εκείνη σαν να ήταν μάνα του, ναι, σαν μάνα του. Δεν ακούστηκε τίποτε. Πώς όμως άκουσε τη φωνή της, που του έλεγε πως είναι κουρασμένη και πρέπει κάπου να ακουμπήσει; Δεν την είχε ζαναδεί τούτη τη γυναίκα. Κι όμως ήταν σίγουρος πως ήξερε για το σταμνί, για τα λεφτά, για τα όσα είχε κάνει. Της άπλωσε το χέρι, την έπιασε μαλακά μαλακά, κι η κούρασή του έφυγε. Σαν ξένο πανωφόρι γλίστρησε από πάνω του κι έφυγε η κακιά.

Και μες στη σκοτεινιά την πήγε εκεί που έμενε αυτός: πλάι στην αγελάδα, στο κατσιάκι, στα προβατάκια, στο άλογο. Έστρωσε κάτω λιγα άχυρα. Βολεύτηκε η γυναίκα. Τότε ήταν που ο άγγελος αγκάλιασε το μικρό παιδί.

Όταν γεννήθηκε ο Κύριος, το αγγελάκι έλειπε από τη χορωδία. Δεν πρόλαβε να ανεβεί στον ουρανό. Μέσα από το παιδί, από τη Γη, τραγούδησε το “Δόξα εν υψίστοις”. Κι έμεινε από τότε εδώ κάτω στη Γη. Κι όταν κάποιος κάνει αυτό που πρέπει, ακούει το αγγελάκι να τραγουδάει μέσα στην ψυχή του. Και τραγουδάει τόσο όμορφα... να, σαν άγγελος!

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Κυκλοφορήθηκε και διατίθεται δωρεάν
Ημερολόγιο του 2015,
αφιερωμένο στα 10 χρόνια λειτουργίας
των Εκπαιδευτηρίων.

Δεύτε ιδώμεν πιστοί

Ω, συ μεγάλη Αναμενόμενη
του δύστυχου, πεσμένου ανθρώπου!
Για Σε ψαλμοί κι ωδές και σίβυλλες,
για σένα οι θρύλοι κάθε τόπου.

Για Σε ο Δαβίδ τη λύρα ανάκρουσε,
κι ο μεγαλόπνοος Ησαΐας,
που διασκελιζοντας τα σύνορα
της Ιουδαίας και της Ασίας,

στης γης τα πέρατα το κήρυξε,
πως θείο Παιδί για μας εδόθη,
π' όλοι θα βρουν σ' Αυτό την πλήρωση
οι πανανθρώπινοί μας πόθοι.

Τον ερχομό Σου, ω! πώς τον πρόσμενε
του βράχου ο τραγικός Δεσμώτης,
όσο τα σπλάγχνα τ' όρνιο εσπάραζε
της αδαπάνητής του νιότης!

Κι ήρθες! Δεν ήρθες μ' αστροπέλεκα
και με βροντές και καταιγίδα.
Ήρθες σαν αύρα, σαν πνοή, σαν φως,
σαν ορθρινή δροσοσταλίδα.

Ήρθες! Μπροστά σου γονατίζουμε
Μάγοι φτασμένοι από τα ξένα,
και ταπεινά σε χαιρετίζουμε
τον λατρευτό μας και τον Ένα.

Γ. Βερίτης

Facebook: vous êtes pour ou contre?

Facebook est très pratique et connu à nos jours. Grâce à ce réseau social, je peux rester en contact avec des amis qui habitent loin et on parle souvent. En plus je peux envoyer des photos à mes amis et jouer à des jeux amusants.

Cependant il y a quelques inconvénients en ce qui concerne Facebook. Tout d'abord on peut rester des heures sur ce réseau et dépenser tout notre temps libre. Donc ça peut nous exclure de la société. Enfin il y a quelques personnes qui ont de mauvaises intentions et elles peuvent nous faire du mal, parce qu'ils peuvent avoir de l'accès à nos données personnelles.

De toute façon, il faut l'employer de façon modérée!

Χριστίνα Ανυφαντή, Α΄ Λυκείου,
Επιμέλεια: κ. Παν. Κοντονάσιου, Εκπ/κός

Περίληψη στα ελληνικά

Facebook: Είστε υπέρ ή κατά;

Χάρη στο Facebook μπορώ να είμαι σε επαφή με τους φίλους μου που μένουν μακριά. Επίσης μπορώ να τους στέλνω φωτογραφίες και να παίζω διασκεδαστικά παιχνίδια. Ωστόσο, υπάρχουν κάποια αρνητικά. Καταρχάς, μπορεί να ασχολούμαστε μ' αυτό με τις ώρες και να ξοδεύουμε όλο τον ελεύθερο χρόνο μας. Αυτό μπορεί να μας απομονώσει από την κοινωνία. Ακόμη, υπάρχουν κάποια πρόσωπα που έχουν κακές διαθέσεις και μπορούν να μας κάνουν κακό, επειδή έχουν πρόσβαση στα προσωπικά δεδομένα μας. Σε κάθε περίπτωση πρέπει να το χρησιμοποιούμε με μέτρο!

Le Parole Disegnate

Unite i puntini vicino alle lettere in modo da formare delle parole legate al Natale. Se ben compiuto, si forma anche il disegno dell'oggetto in questione.

parola: _____

1)

3)

parola: _____

2)

4)

parola: _____

Μαρία Κεμερλή, Γ΄ Γυμνασίου
Παν. Σκούρτη, Β΄ Γυμνασίου & Παύλ.-Χρ. Αγγελής, Β΄ Γυμνασίου
Επιμέλεια: Ελ. Αναστασοπούλου, Εκπ/κός

1. Cappello
2. Campana
3. Calza della Befana
4. Albergo di Natale

Οι σπίθες του Πυρρού

ΑΝΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΙ

Τα γράμματα στις παρακάτω λέξεις μπερδεύτηκαν. Μπορείς να τα ξεμπερδέψεις;

1. λοκοεμραναμα
2. εδραμπικουες
3. διλοστια
4. νιαστοκρωρο
5. ναλατακ
6. ταπιλοσιβα

ΤΙ ΛΕΙΠΕΙ;

Προσθέτοντας τα κατάλληλα φωνήεντα και σύμφωνα που λείπουν, θα βρεις μια Χριστουγεννιάτικη φράση.

__ί__ω__α__ά__α__α__κό__ι__α__ν__α__ν__ού__, __ά__ε__πί__ι__ια
ω__ιά__ου__ι__ού__ι__ού.

ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΕΣ

1. Της μάνας μου η μάνα και του μπαμπά μου η πεθερά και μένα η γιαγιά μου πόσα χέρια έχουν;
2. Πώς μπορούμε να βρούμε πόσα κουμπιά έχει ένα παιδί στο πουκάμισό του χωρίς να τα μετρήσουμε;
3. Μια οικογένεια έχει 5 αγόρια και κάθε αγόρι έχει μια αδερφή. Πόσα παιδιά έχει όλη η οικογένεια;
4. Πότε, προσθέτοντας 7 και 8, βρίσκουμε 3;
5. Ο Γιαννάκης λέει ότι ο παππούς του είναι μόνο 10 χρόνια μεγαλύτερος από τον μπαμπά του. Είναι δυνατόν αυτό;

Λύσεις προηγούμενου τεύχους

ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΑ	ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ
1. Το πριόνι	1. ΧΙΜΑΡΑ
2. Πάρος	2. ΕΠΙΔΑΜΝΟΣ
3. Αχλάδι	3. ΑΝΤΙΠΑΤΡΕΙΑ
4. Πηγάδι	4. ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ
	5. ΠΥΡΡΟΣ
	6. ΦΟΙΝΙΚΗ
	7. ΟΡΙΚΟΝ
	8. ΒΟΥΘΡΑΤΟΝ

Λύσεις παρόντος τεύχους:

1. «Χριστός επὶ γῆς, ὑψώθητε»...σ.115
2. «Χριστός ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε»...σ.115
3. «Χριστός ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε»...σ.115
4. «Χριστός ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε»...σ.115
5. «Χριστός ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε»...σ.115
6. «Χριστός ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε»...σ.115

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΟΓΔΟΥ ΤΟΜΟΥ ΠΥΡΣΟΥ 2014

ΚΥΡΙΑ ΑΡΘΡΑ

- Για να μένει διαρκώς πάνω μας το Πνεύμα Του ...σ.3
«Περιφρονούν τη νεότητά μου...!»...σ.19-20
Ανάσταση Χριστού, η σωτηρία μας!.....σ.33
«Ουκ ειμί ικανός...»...σ.67
Η Γιορτή της 28ης Οκτωβρίου ...σ.91-92
«Χριστός ἐπί γῆς, ὑψώθητε»...σ.115

ΕΠΙΚΑΙΡΑ - ΕΠΕΤΕΙΑΚΑ

- Ηγέτες παντοτινοί (Σοφ. Γιαμνιαδάκη)...σ.4-5
Αθλήματα και της γλώσσαςσ.20-21
Τα οφέλη της νηστείας (Δημ. Αντζουλάτου, Παν. Σκούρτη & Ε. Πούλου)...σ.32
Η άνοιξη της χαράς, της ζωής και της ανάστασης...
...σ.44-45
Ιδρύεται η Εκκλησία της Κορίνθου (Μητροπ. Πισιδίας κ. Σωτ. Τράμπα)...σ.56-57
Ο άγ. Κοσμάς ο Αιτωλός στα πνευματικά βήματα του Αποστόλου των εθνών (Ν. Σπ. Βούλγαρη)...σ.68-69
Η άλλη όψη του Mundial (Κ. Ξύδης)...σ.81-83
Τα συναισθήματα και οι σκέψεις μου τις πρώτες μέρες στο σχολείο (Φ. Σκορδά, Ε. Πούλου, Μ. Μίχα, Παν. Σκούρτη)...σ.93
Σε αναμονή του Μεσσία... (Αδ. Τσουρουφλή)...σ.116
Μπροστά στη φάτνη του Χριστού (Χρ. Ανυφαντή)...σ.117

ΚΕΙΜΕΝΑ ΜΑΘΗΤΩΝ - ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

- Η ανεργία (Καλ. Γκαραβέλλου)...σ.50-51
Το γρήγορο φαγητό στη χώρα μας: αίτια & συνέπειες (Π. Αγγελής, Π. Κοντογιάννης, Π. Σκούρτη)...σ.33
Αναμνήσεις από τη χρονιά που πέρασε (Χ.Α.)...σ.70-71

- Συναισθηματική νοημοσύνη (Σ. Ντάπη)...σ.74-75
Τι είναι... η γιόγκα (Ι.Δ.Μ.)...σ.94-95
«Τέθεικά σε εις φως εθνών»...σ.102-104
Είσαι πραγματικά ελεύθερος;.....σ.118-119

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΓΩΝΙΑ: ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΜΑΘΗΤΩΝ

- Ο κακός οδηγός (Στ. Πανταζή), Ο άνθρωπος δίχως αγάπη (Χρ. Ανυφαντή), Ο ανεύθυνος δάσκαλος (Αδ. Τσουρουφλή)...σ.10-11
Τα εθνικά μας πρότυπα (Αθ. Κουζή, Παν. Κουρκουλιώτη), Η Δόξα (Χρ. Ανυφαντή, Αδ. Τσουρουφλή)...σ.24-26
Πώς η Εκκλησία έρχεται αρωγός στον θεσμό της οικογένειας (Δ. Αντζουλάτου, Νικ. Παπαγεωργίου), Η αλλοτρίωση του ανθρώπου των βιομηχανικών κοινωνιών (Μ. Κακούρη, Μ. Μαρκαντώνη)...σ.48-49
Νέοι και πρότυπα ψυχαγωγίας (Π. Κουρκουλιώτη), Ο αποχαιρετισμός του ναυτικού (Στ. Παντζή)...σ.76-77
Η εποχή του ΟΧΙ (Φ. Πούλου), Γιατί μαθαίνουμε αρχαία Ελληνικά; (Π. Κουρκουλιώτη), Πλούτος και ευτυχία (Μ.-Φ. Ιακωβίδη, Π. Μίχα, Ν. Μήνου, Σ. Κουζή, Σ. Σκορδά)...σ.106-107
Μια ...αξέχαστη εμπειρία (Κ. Γεωργιάδη), Ποια συναισθήματα γεννά μέσα μας η γιορτή των Χριστουγέννων; (Π. Κουρκουλιώτη), «Ο άγγελος που έμεινε στη γη» (Β. Ζερβού), «Το βλοημένο μαντήρι» (Κ. Μωραϊτή)...σ.122-123

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

- (Επιμέλεια: Ανδρ. Κ. Κουτσόπουλος, εκπ/κός)
Ερευνώντας το έδαφος (Ε. Πούλου, Α. Θεοκάρη)...σ.14

Η γνωριμία μας με τα σαλιγκάρια (Αθ. Κουζή, Ελ. Παπαδημητρίου)...σ.38
Εκπαίδευση, ψυχαγωγία και χαρά! (Μ. Μίχα, Παν. Σκούρτη)...σ.59
Καθαρίστε τη Μεσόγειο 2014 (Ελ. Παπαδημητρίου)...σ.86

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΧΑΡΑΣ & ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Από τον μήνα Δεκέμβριο: Παρουσίαση των Αγίων Τόπων, Συγκέντρωση τροφίμων & ρουχισμού για τη Σερβία, Εξόρμηση στο Ναυτικό Νοσοκομείο Αθηνών, Επίσκεψη στο Χριστουγεννιάτικο Πάρκο, Διάκριση του μαθ. Β΄ Λυκ. Σωτ. Παπαγεωργίου στο Διαγωνισμό «Θαλής» της Μαθηματικής Εταιρείας (Φ. Πούλου, Ασ. Παπαδημητρίου & Χρ. Ανυφαντή)...σ.10-11

Από τους μήνες Ιαν.-Φεβρ.: Κοπή της σχολικής βασιλόπιτας, Ο εορτασμός των Τριών Ιεραρχών, Εκτροφείο σαλιγκαριών στο Λέχαιο Κορινθίας, Παρουσίαση με θέμα «Διαδίκτυο & Εφηβεία» από τον κ. Κων. Ξύδη, Εκκλησιασμός εορτής Αγ. Φιλοθέης, Ομιλία για την τουρκική εισβολή στην Κύπρο από τον κ. Ζαχ. Κονέ, Εκδρομή στα Καλάβρυτα-Αγ. Λαύρα-Μ. Σπήλαιο, Ομιλία για την Επέτειο 100 χρόνων από τη Διακήρυξη της Αυτονομίας Β. Ηπείρου από την κ. Επ. Μιχαηλίδου, επίσκεψη Έκθεσης Αρχ. Ελληνικής Τεχνολογίας, Εκδρομή στη λίμνη Δόξα και στην ι. Μ. Αγ. Γεωργίου Φενεού. Παρακολούθηση μεταπτυχιακής εργασίας καθηγήτριας κ. Φρ. Ζωγόγιαννη. Επίσκεψη Γ΄ Γυμν. στις Κεχρεές (Ευ. Φράγκου, Αλ. Μέγγουλης & Στ. Πανταζή)...σ.28-31

Από τους μήνες Μάρτ.-Απρ.: Διοργάνωση Σεμιναρίου Επαγγελματικού Προσανατολισμού. Τέλεση Β΄ Χαιρετισμών, Γιορτή 25ης Μαρτίου, Εκδρομή στο Μεσολόγγι, Μυστήριο ι. Εξομολόγησης. Παρουσίαση αποσπάσματος θεατρικού έργου «Θείον Έπος» κ. Ν.

Βούλγαρη, Εκδρομές Κατασκήνωσης των Εκπ/ρίων μας, Εξετάσεις ECDL, Διαγωνισμός Αγ. Γραφής (Εβ. Αγγελή, Ιω. Παλαιτσάκη, Ευ. Μάρκελλος)...σ.52-55
Από τους μήνες Μάιο-Ιούν.: Η΄ Κορίνθου Παύλεια: Εκδήλωση των Εκπ/ρίων για τον άγ. Κοσμά τον Αιτωλό. Τελική φάση Διαγωνισμού Αγ. Γραφής, Συμμετοχή στη Δράση «Καθαρίστε τη Μεσόγειο», Εκκλησιασμός, Εκδρομή στα Δίδυμα Αργολίδας και στις Σπέτσες, Εορτασμός Απ. Παύλου (Μ. Ρουμελιώτη, Π.-Χρ. Αγγελής)...σ.78-80

Από τους μήνες Ιουλ.-Αύγ.: Κατασκηνωτικά Σεμινάρια των Εκπ/ρίων 2014 (Θ. Πούλη, Χρ. Ξύδη, Χ. Δελγιαννάκη, Ν. Τσάγρης, Αν. Ξύδης)...σ.100-101

Από τους μήνες Σεπτ.-Οκτ.: Αγιασμός, Εκδρομή στο Ναύπλιο, Ημέρα αθλητισμού, Εκκλησιασμός, Γιορτή 28ης Οκτ., Παρέλαση, Εκδήλωση στην Κροκιδειο Αίθουσα (Ιω. Παλαιτσάκη, Ιω. Πιπή)...σ.124-125

Πα σας τους Εφήβους ΔΕΛΤΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

Ιανουαρίου-Φεβρουαρίου: Όλοι σας έχετε έναν εφευρέτη μέσα σας....σ.6-7

Μαρτίου-Απριλίου: Το Βρετανικό Μουσείο....σ.22-23

Μαΐου-Ιουνίου: Πάτωσε η ελληνική εκπαίδευση...σ.46-47

Ιουλίου-Αυγούστου: Ένας γαλαξίας-τέρας δίνει πληροφορίες...σ.72-73

Σεπτεμβρίου-Οκτωβρίου: Χάκερ μπαίνουν στις web-cam των Η/Υ μας...σ.96-97

Νοεμβρίου-Δεκεμβρίου: Οι ξένες γλώσσες εξασκούν τον εγκέφαλο....σ.120-121

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ – ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ευγενής άμιλλα (Μαρ. Γουμενοπούλου)...σ.36-37

Τι θα πει σκλαβιά (Π. Νιρβάνας)...σ.104-105

Ο άγγελος που απόμεινε στη γη (Γαλ. Γρηγοριάδου-

Σουρέλη)...σ.126-128

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ (ΑΙΤΛΙΚΑ - ΓΑΛΛΙΚΑ - ΙΤΑΛΙΚΑ)

Cake d'orange (Αδ. Τσουρουφλή)...σ.12

Downloading music or DVDs illegally (Φ. Πούλου)...σ.13

Laisser les enfants mourir de faim? (Κ. Τιμπίκου)...σ.34

The 25th of March (Ελ. Παπαγεωργίου)...σ.35

Faut-il confier nos secrets à nos amis? (Μ. Αντζουλάτου)...σ.60

School Vs Athletism (Φ. Πούλου)...σ.61

Piece of writing on «Animal Farm» (Μαθητές Β΄ Λυκείου)...σ.84

Keeping animals in zoos (Ελ. Παπαδημητρίου)...σ.108

Décrivez votre école (Ε. Πούλου, Άρ. Θεοχάρη)...σ.109

Facebook: Vous êtes pour ou contre? (Χρ. Ανυφαντή)...σ.130

(Ιταλικό) Le Parole Disegnate (Μ. Κεμερλή, Π. Σκούρτη, Π.-Χρ. Αγγελής)...σ.131

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ο θάνατος του αντρειωμένου (Αθ. Κουζή)...σ.24

Η Δόξα (Δ. Σολωμός)...σ.25

Αγαπώ την Πατρίδα σημαίνει...

(Παν. Κουρκουλιώτη)...σ.26

Η ανάσταση του σπόρου (Βασιλική Φωτοπούλου-Παλαιού)...σ.27

Στην Πόλη (Μ. Μαλακάσης)...σ.58

Προσευχή προς την Παναγία (Ανδρ. Μαρτζώκης)...σ.85

28η Οκτωβρίου (Στέλιος Σπεράντσας)...σ.99

Δεύτε ιδωμεν πιστοί (Γ. Βερίτης)...σ.129

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατασκηνωτικά Σεμινάρια 2014...σ.62

Φωτογραφίες εποχής 1940-44...σ.98

Καθημερινή χημεία ...σ.110

Ημερολόγιο 2015 Εκπ/ρίων «Απ. Παύλος»...σ.128

Περιεχόμενα 8ου Τόμου «Πυρσού 2014»...σ.133-135

ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

«Αγαπάτε τους εχθρούς υμών...»...σ.3

«Μηδέεις σου της νεότητος καταφρονείτω...»...σ.19

«Ει Χριστός ουκ εγήγερται...»...σ.43

«Σχολεία, χτίστε σχολεία...» (Αγ. Κοσμάς ο Αιτωλός)...σ.67

«Ει δε τις των ιδίων ου προνοεί...»...σ.91

«Αι Αγγελικαί προπορεύεσθε...»...σ.115

ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΟ ΛΟΓΟΤΥΠΟ

Από τα μηνύματα των Τριών Ιεραρχών προς τους νέους...σ.2

«Ευαγγελίζου, γη, χαράν μεγάλην...» (Μεγαλυνάριον Ευαγγελισμού)...σ.18

Η΄ Κορίνθου Παύλεια 2014: Ανακοίνωση εκδήλωσης «Άγ. Κοσμάς ο Αιτωλός στα χνάρια του Αποστόλου των Εθνών»...σ.42

Στην Κοίμηση της Παναγίας (Αγ. Ιωάννης Δαμασκηνός)...σ.67

Τα παιδιά του Σαράντα (Ιω. Μπουκουβάλα)...σ.90

ΟΙ ΣΠΙΘΕΣ ΤΟΥ ΠΥΡΣΟΥ – ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

Ιανουαρίου - Φεβρουαρίου...σ.15

Μαρτίου - Απριλίου...σ.39

Μαΐου - Ιουνίου...σ.63

Ιουλίου - Αυγούστου...σ.87

Σεπτεμβρίου - Οκτωβρίου...σ.111

Νοεμβρίου-Δεκεμβρίου...σ.132

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ (ΣΤΟΝ ΙΣΘΜΟ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ)

«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»

Γυμνάσιο - Λύκειο

9+1 Χρόνια

στην αγωγή

και την εκπαίδευσή

Οι εγγραφές
συνεχίζονται

Πληροφορίες: Τηλ.: 27410 - 29663, Κιν: 6932 659820

www.apostolospavlos.gr